

Wordt Vlaams-Brabant opgeofferd?

Het is soms om te wanhopen. Eén van de grootste en potentieel gevaarlijkste voorstellen waar wij bij uitvoering van het plan-*Di Rupo* voor staats Hervorming het slachtoffer van zullen zijn, is de vorming van een “*Brussels Metropolaan Gewest*” (of *Gemeenschap*, kortweg *BMG*), een samenwerkingsverband tussen de negentien gemeenten van Brussel en hun “hinterland” (de term is van *Di Rupo*), bestaande uit in hoofdzaak zulke gemeenten van Vlaams-Brabant die dat wensen. De gemeenten met Franstalige meerderheid, om te beginnen de zes faciliteitengemeenten, zullen enthousiast toehappen, zodat er een feitelijke Franstalige dominantie in de nieuwe constructie ontstaat, zeker als nog genoeg gemeenten van Waals-Brabant aansluiten. Om kort te gaan, dit is zonder meer een plan voor de feitelijke uitbreiding van Brussel tot grote gedeelten van Vlaams-Brabant, - en Vlaanderen schijnt zich amper bewust te zijn van wat hier bekostigd wordt. Het moet gezegd: *Di Rupo* kan voor zijn plannen rekenen op de steun van vooraanstaande Vlamingen, want het voorstel tot oprichting van een *BMG* komt reeds voor in de nota van *Vande Lanotte* en meer concreet nog in die van *Beke*. Bovendien weet men dat de gedachte leeft bij sommige vooraanstaande Vlaamse ekonomen en industriëlen zonder politiek verstand noch doorzicht maar wel gezegend met een overdosis aan politieke naïviteit.

In ieder geval betekent de komst van *BMG* de feitelijke uitbreiding van Brussel, dat zijn tentakels uitstrekt tot verder nog dan het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Men kan dan wel spottend doen (zoals *De Standaard*, 8.1.11, toen *Vande Lanotte* de *BMG* lanceerde) dat het voorstel een “positieve instelling” vergt, en dat het dus wel zal bestreden worden door “wie blijft steken in oude vormen en gedachten rond de Brusselse olievlek”, maar het is een uitbreiding van die vermaledijde Brusselse olievlek. Etienne Vermeersch zei enkele jaren geleden al (in *Humo*, 8.7.08) dat wat hij zelf noemde de uitbreiding van de Brusselse “olievlek”, de bron wordt van de communautaire conflicten van de toekomst. Dat begint nu.

De Franstalige partijen scheppen dus een nieuw beleidsniveau om in feite een groot stuk van Vlaams-Brabant los te haken van Vlaanderen en het onder Brussels francofoon gezag te plaatsen. Dat is veel erger dan de eventuele niet-splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Sommigen hebben het wel begrepen: in *De Tijd* (18.8.11) wordt van het plan gezegd dat “het eigenlijk neerkomt op een uitbreiding van Brussel”. *Joëlle Milquet* is eerlijker dan de meeste van haar medestanders, en geeft toe (in *Le Soir*, 19.8.11) dat de oprichting van *BMG* “*fondamenteel*” is in Franstalige ogen omdat Brussel daardoor ophoudt een enclave te zijn in Vlaanderen. Zo staat het er, wat betekent dat het om een uitbreiding van Brussel gaat en ook om een uitbreiding van de francofonie. *Milquet* vindt het belangrijk in het vooruitzicht van een verdere evolutie in de communautaire betrekkingen, namelijk de splitsing van België. Zij meent dat op dat moment de grenzen hertekend zullen worden en dat de grens van de *BMG* dan als Brusselse deelstaats- en wellicht staatsgrens zal aanvaard worden. Zij noemt dat van

Franstalig standpunt bekeken “*une avancée*” (vooruitgang).

Geert Lambert, die vandaag (bij mijn weten) niet meer politiek actief is maar destijds de “oplossing” die *Verhofstadt* voor de splitsing van B-H-V had bedacht, heeft gekelderd (als voorzitter van een links-liberale groepering die mee aan tafel zat), noemt de oprichting van een *BMG* (in *Het Laatste Nieuws*, 23.8.11) “het paard van Troje, het perfecte alibi om de Franstalige greep op Vlaams-Brabant te verstevigen”. De Brusselse minister-president *Picqué* verdedigt sinds jaren reeds de stelling dat het kiesarrondissement B-H-V in feite de rol vervult van wat hij noemt de Brusselse “*communauté urbaine*” en dat het verdwijnen ervan moet worden gekompenseerd door iets dat een zelfde rol kan vervullen. Van bij de aanvang van de huidige regeringsonderhandelingen, reeds in juli van vorig jaar, heeft *Di Rupo* op voorstel van zijn Brusselse socialistische collega *Picqué*, naast de financiering van Brussel, het thema van de vorming van een “gemeenschap” tussen Brussel en “zijn hinterland” op tafel gelegd. Later heeft de CD&V’er *Beke* getuigd (in *De Morgen*, 27.11.10) dat het zelfs het enige geschreven document is dat *Di Rupo* in die fase van de besprekingen aan zijn gesprekspartners heeft overhandigd.

De geplande *BMG* moet bevoegd worden voor mobiliteit, tewerkstelling en ruimtelijke ordening; die bevoegdheden moeten grondwettelijk worden verankerd, zodat ze definitief afgenomen worden van Vlaanderen in de gemeenten van Vlaams-Brabant die tot de *BMG* toetreden. In zekere zin gaat het om afstand van grondgebied, want onder mobiliteit wordt bijvoorbeeld verstaan dat de opritten van de Ring-autosnelweg voortaan niet meer tot Vlaanderen zouden behoren maar tot de bevoegdheid van de *BMG*. Dat is, tussen haakjes, een idee dat *Beke* van de CD&V tijdens zijn informatieperiode reeds heeft gelanceerd en in zijn slotnota heeft geakteerd. Met zulke Vlaamse vrienden, heeft men geen Franstalige vijanden meer nodig. De grenzeloze Vlaamse bereidheid tot toegeven gaat zo ver dat het Vlaamse gewest actief wil bijdragen tot het uitbreiden van het specifiek Brussels stedelijk spoorwegnet tot een eind in Vlaanderen, richting Vlaams-Brabant en het oosten van Oost-Vlaanderen, en dat Vlaanderen zich voornemt om sneltramlijnen aan te leggen naar Brussel (vanuit Ninove, Boom, enz.), aldus in alle opzichten zichzelf dienstbaar makend aan een grootstedelijke uitbreiding die politiek tegen Vlaanderen is gericht.

Sommige Vlaamse organisaties zoals *VOKA* sluiten zich aan bij de Brusselse uitbreidingsplannen, onder verwijzing naar Vlaamse economische belangen en een vermeende uitstraling van Brussel die ook Vlaanderen ten goede zou komen (wat vaak herhaald maar nooit bewezen wordt). Zij vergeten - en wensen er niet aan herinnerd te worden - dat het hier niet om een economische maar een politieke aangelegenheid gaat, die door de Franstaligen trouwens nooit in een ander licht wordt bekeken dan in dat van de communautaire conflicten en de Franstalige ambities met Brussel. Deze groepen doen de Vlaamse zaak geen goed, hoezeer zij er zelf ook anders mogen over denken. Zij zien bijvoorbeeld niet dat er al direct stemmen zijn opgegaan om de als een Vlaamse toegeving beschouwde oprichting van een *BMG* als uitgangspunt te nemen voor verdere veroveringen. Zo hebben Franstalige onderhandelaars aangedrongen op toevoeging van onderwijs en cultuur aan de lijst met bevoegdheden van de *BMG*. Wat sommige Vlamingen als een economisch plan zien, wordt direct door de Franstaligen gekaapt om er een instrument van Franstalige veroveringsdrang van te maken.